

Gent corrent

Christopher Heldt

Mestre i viatger. Barcelona és el seu parèntesi de 12 setmanes abans d'emprendre un viatge per l'Àsia.

«He vingut a BCN per aprendre a ensenyar anglès»

JOAN PUIG

Catalina
Gayà

Entre el 1910 i el 1936, la Sociedad de Atracción de Forasteros de Barcelona va publicar una revista mensual *-Barcelona atracción-* que pretenia promocionar la ciutat entre els estrangers. Avui en dia Barcelona és pol d'atracció de turistes, però també d'estudiants de negocis, d'arquitectura, de disseny i d'idiomes. N'hi ha que es queden dos anys i n'hi ha que vénen per 12 setmanes.

-¿De veritat que ha sobreviscut un mes a Barcelona sense parlar ni gata de català o castellà?

-Durant un temps es pot viure a Barcelona sense parlar castellà o català. Sempre trobo gent que parla anglès o estrangers que viuen aquí i t'expliquen el que està passant. Si em quedés per una temporada llar-

ga, n'aprendria. Vaig venir per estudiar un curs d'anglès.

-¿Un curs d'anglès?

-Em donen les eines per impartir classes d'anglès a estrangers.

-¿Vol ser professor d'anglès a Barcelona?

-No, d'aquí un mes marxaré a l'Àsia, al Vietnam, però no sé si m'hi quedaré o aniré a Corea del Sud o a Malàisia.

-¿I amb 12 setmanes n'hi ha prou per aprendre a ensenyar?

-Aprèn tècniques per ensenyar la llengua. És a dir, estratègies per simplificar la meua pròpia llengua perquè un estranger pugui aprendre-la amb més facilitat. A més, he repasat la gramàtica i he après tècniques perquè aprendre un idioma no sigui una experiència que resulti avorrida. Jo mateix vull aprendre alemany i castellà.

«El més interessant que he fet ha sigut anar a la manifestació el dia de la vaga»

-O sigui, haurà de tornar.

-Després de l'Àsia, vull anar a Berlín a trobar les arrels alemanyes de la meua mare, i després potser vingui a Barcelona. Per ara vull veure món.

-¿Què s'ha de tenir per voler veure món?

-Curiositat pel que és diferent i alguns estalvis. Jo he treballat dos anys per marxar un.

-Viatjant per l'Àsia sempre trobes anglesos, australians o irlandesos com a professors d'anglès en pobles remots.

-És una molt bona manera de conèixer gent local i de tenir una aproximació més real al lloc.

-¿D'on li ve la inquietud?

-Vaig estudiar física i filosofia a la universitat. Quan vaig acabar, vaig treballar en *call centers* [centres d'atenció telefònica], vaig estalviar i me'n vaig anar a l'Índia i a Cambodja. Allà vaig entendre que ensenyar anglès em dóna la possibilitat de seguir viatjant durant més temps.

-Té sort de ser anglès natiu.

-Bé, el castellà és la segona llengua internacional del món. És qüestió de buscar sortides.

-Té raó, però a l'Àsia els estudiants de la universitat van pel carrer entrevistant turistes per practicar anglès i no castellà.

-Sí, és una molt bona manera d'aprendre. El meu pla és contactar amb escoles locals o acadèmies d'an-

glès a través d'internet. O arribar al país i deixar currículums. Espero quedar-me com a mínim un any.

-I de Barcelona, ¿què coneix?

-Molt poca cosa: el Poble-sec, on visc, i els jardins que hi ha darrere. ¿Montjuïc? Crec que el més interessant que he fet ha sigut anar a la manifestació el dia de la vaga general. Estava ple de famílies que expressaven el seu parer de manera col·lectiva, com a comunitat. A més, pel que m'han explicat, els violents són una minoria. A la Gran Bretanya és molt diferent. L'última vaga que vam tenir va ser la del sector públic i només van sortir al carrer els treballadors d'aquest sector.

-¿I com es va assabentar del que estava passant?

-Hi vaig anar sol, però vaig escoltar algunes persones que parlaven anglès i m'hi vaig acostar. Entenc que s'acaba un sistema.

-Va estudiar filosofia.

-Sí, i crec que és un moment molt important per a la filosofia. El debat sobre el sistema de valors i econòmic en què vivim també és filosòfic. El sistema capitalista que coneixem està canviant cap a una cosa que no sabem què és, i per això ens fem tantes preguntes. ¿Li puc dir una cosa?

-I tant.

-Vaig néixer a Gal·les i vaig pensar que l'època que ens tocava viure com a generació seria avorrida, però el moment actual que estem vivint és molt interessant.

-¿Què farà vostè?

-Estar pendent del que passa al món, viatjar i aprendre d'altres cultures. ≡

 gentecorriente@elperiodico.com